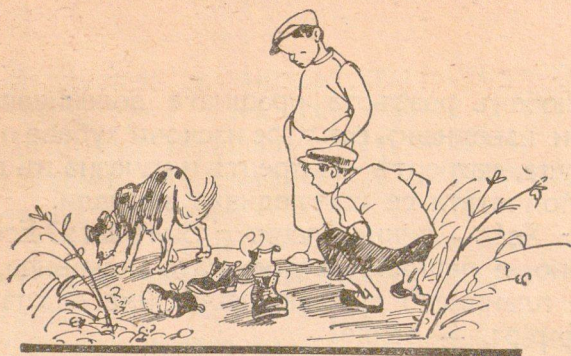

ИЗЛЕТЪ

Въ сѣбота срещу Врѣбница Слави и Любенъ се мушнаха въ килера и дълго тарашуваха вѣтре. Най-после излѣзоха натоварени и двамата съ една раница, два чифта подковани обуца и две стари палта.

— Всичко ли е? — попита Слави.

— Всичко, — отговори Любенъ.

— Значи — утре за върба, въ черквата на манастира.

— Абе, бате Славче, закъснѣхме тазъ година! — въздѣхна Любенъ. — Я вижъ, тукъ всички дървета вече цѣфнаха. Сигурно минзухари не сж останали въ планината...

— Не бой се, — отвърна Слави, — ще намѣримъ. Ами ела сега да притѣквимъ всичко, та да ни е готово за утре. Я отвори раницата, простири я на слънце да се провѣтри, и вземи после да намажешъ обуцата.